

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.977 van 26 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
 - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 maart 2008, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.
 - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 18 augustus 2008, verstuurd op 20 augustus 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“Volgens uw verklaringen bent u een Tibetaan, afkomstig uit het district Bathang, prefectuur Kardze, provincie Sichuan, en bezit u de Chinese nationaliteit. Toen u 13 jaar oud was, raadde uw oudere broer u aan om naar India te gaan omdat u daar de kans zou krijgen om naar school te gaan en om de Dalai Lama te ontmoeten. Uw

familie regelde uw vlucht uit Tibet. U sloot zich aan bij een groep die via Lhasa illegaal naar Nepal ging. Vervolgens ging u naar India. De gids vroeg u of u monnik wilde worden. Aangezien u nog jong was, nergens anders terecht kon en een leven in het klooster u de meeste levenskansen bood, antwoordde u bevestigend. U werd naar het Jangtse klooster in de Zuid-Indiase deelstaat Karnataka gestuurd. In het klooster studeerde u boeddhistische filosofie. U woonde ongeveer 20 jaar in dit klooster. In 2007 – de precieze datum herinnert u zich niet meer – werd u betrappt toen u samen met andere monniken op een vrije dag aan het voetballen was buiten het klooster. De andere voetballende monniken werden door hun leraar berispt. U werd als enige uit het klooster gezet. In september 2007 verliet u het klooster en reisde via Delhi naar Kathmandu, Nepal, waar u vier, vijf of zes maanden verbleef. Ten gevolge van een verkeersongeval in België waarvan u het slachtoffer werd, herinnert u zich dit niet meer. U wilde naar Tibet terugkeren. Daar u echter geen enkel legaal (identiteits)document bezat, bleek dit onmogelijk. In Nepal hoorde u van andere Tibetanen dat het voor Tibetanen die in India verbleven hebben, gevaarlijk was om terug te keren naar Tibet. Zij gaven u de raad om naar het Westen te vluchten. Omdat de situatie voor Tibetanen er verslechterde, besloot u Nepal te verlaten. Voorzien van een vals reisdocument op uw naam reisde u van Nepal via Delhi en Frankrijk naar België. U kwam op 5 maart 2008 in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw lidkaart van de Tibetan Association of Chushi Gangdrug Belgium (vzw) en een medisch verslag van het Stuivenbergziekenhuis in Antwerpen.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- door gebrekkige kennis over zijn beweerde streek van oorsprong kan hij zijn beweerde afkomst uit Tibet niet aannemelijk maken;
- verzoeker bracht geen enkel document bij dat zijn beweerde leven als kloosterling in India kan staven, ondanks herhaaldelijke verzoeken daartoe;
- verzoeker legt ongeloofwaardige verklaringen af over zijn vlucht van China naar India en van Nepal naar Frankrijk.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, een schending van de algemene motiveringverplichting van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, en een schending van artikel 77, § 3 van de wet van 15 september 2006.

2. Betreffende de zorgvuldigheidsplicht voert verzoeker aan dat hij het document dat zijn leven als kloosterling kan staven op 8 juli 2008 ontving en doorfaxte aan de Commissaris-generaal. Deze zou onterecht dit document genegeerd hebben, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. De Raad stelt evenwel vast dat dit een blote bewering betreft vanwege verzoeker. Nergens in het administratieve dossier werd dergelijk document teruggevonden, waardoor de Commissaris-generaal dit dan ook niet bij de motivering van zijn beslissing kon betrekken. De zorgvuldigheidsplicht werd niet geschonden.

De Raad stelt vast dat het document dat verzoekers twintigjarige verblijf in het klooster zou moeten bevestigen, toegevoegd aan het verzoekschrift, stelt dat verzoeker gedurende 19 jaar in het klooster verbleef en er zich zeer goed gedragen heeft. De inhoud van het document staat echter haaks op verzoekers eerdere verklaringen aangezien hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij geen bewijzen kon krijgen van het klooster van zijn verblijf aldaar aangezien hij uit het klooster werd gezet omdat hij voetbal speelde, hetgeen niet toegelaten is voor monniken. Het neergelegde document heeft om deze reden dan ook geen enkele bewijswaarde.

3. Verzoeker voert een schending aan van artikel 77, § 3, derde lid van de wet van 15 september 2006. De bepaling behandelt een overgangsmaatregel voor personen die vóór 10 oktober 2006 een niet-terugleidingsclausule verkregen van de Commissaris-generaal. De Raad ziet niet in hoe deze bepaling op verzoeker van toepassing kan zijn, nu hij pas op 5 maart 2008 een asielaanvraag indiende. Dit onderdeel van het middel mist feitelijke en juridische grondslag en is derhalve onontvankelijk.
- 2.1.4. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 164.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoeker gaat niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

5. De Commissaris-generaal besloot terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas op basis van gebrekkige kennis en ongeloofwaardige verklaringen over verzoekers beweerde streek van herkomst, zijn vlucht uit Tibet en zijn vlucht naar Europa. In de bestreden beslissing wordt uitvoerig en terecht gemotiveerd dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn beweerde afkomst uit Tibet aannemelijk te maken. Zo toont de door hem voorgelegde lidkaart van de 'Tibetan Association of Chushi Gangdrung Belgium' zijn afkomst uit Tibet niet aan en bovendien kon verzoeker geen verdere informatie geven over deze vereniging. Verder bleek verzoekers kennis van zijn beweerde geboorteregio, namelijk Bathang, uiterst gebrekkig te zijn. Uit vaste rechtspraak blijkt dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). Verzoeker legde ook opmerkelijk vage en ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot zijn vlucht uit Tibet naar Nepal, onder meer waar hij de grens overgestoken zou hebben, hoelang de reis duurde, en betreffende de 'Nelen Khang' in Kathmandu. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Tenslotte bleken ook verzoekers verklaringen aangaande zijn reisweg naar België ongeloofwaardig te zijn en kon hij geen enkel reisdocument voorleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de incheckprocedure op de luchthaven van Delhi gepaard gaat met veelvuldige controles die op individuele basis gebeuren. Ook de controles bij binnenkomst in de Schengen-ruimte zijn strikt en

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.